

Vườn Ươm Mật

Thiền Vấn

Lão Tử hỏi Khổng Tử
Đạo tải được mấy thùng
Khổng Khâu thì ừ hử
Được nữa đâu Trung Dung

Khổng Tử hỏi đệ tử
Đạo đạt được mấy thành
Đám đệ tử ừ hử
Đâu được phần Ngũ Kinh

Ta bắt chước hỏi em
Mình yêu nhau bao năm
Em trả lời ừ hử
Đâu được một sát na

Ta soi gương hỏi ta
Đời thương ghét mấy người
Tên trong gương ừ hử
Chắc xứng tội cả đời

Nghiêu Minh

Thơ Nghiêu Minh Thiền Trong Cõi Tục

Tháng Ba Uống Rượu Ngồi Thiền

Trăng ngàn năm kiết già
Thâm chờ đá tủa hoa
Ta một giờ trong rượu
Cũng nở đóa phôi pha

Có con kén ngồi thiền
Đợi cơ may hóa thân
Ta một giờ trong rượu
Cũng hóa nguồn lưu vong

Cành mai già tĩnh tâm
Mơ bốn mùa là xuân
Ta một giờ trong rượu
Xuân đến chạy rần rần

Những cơn tuyết tịnh khẩu
Mong tia nắng mưa cầu
Ta một giờ trong rượu
Nắng nung ta bạc đầu

Có con diều đồng thiệp
Chờ cơn gió tung hoành
Ta một giờ trong rượu
Cũng cuối bãi đầu ghành

Hạt mưa ngâu vào thớt
Cầu Ô xập chưa xây
Ta một giờ trong rượu
Cũng liên tưởng em đây

Nghiêu Minh

Cuối Cùng Rồi ...

Cuối cùng rồi cũng như nhau
Cũng kinh Tịnh Độ, cũng Từ Vực Sâu
Cũng hương phiêu lãng ngang đầu
Cũng tan thể phách cũng nhầu tinh anh
Cũng tri điệu khóc tri âm
Cũng về mai một như cành phù vân

Cuối cùng trong cõi ba ngàn
Lại gặp em giữa chợ trăng nhãn lồng

Nghiêu Minh

Bài Thơ Công Quả

Ngồi lại nói đạo trời
Khi tuổi còn nổi trôi
Chân lý thì chưa thấy
Chỉ thấy rượu không thôi!

Đôi khi say vì bạn
Muốn rũ áo đi tu
Nhưng ly đời chưa cạn
Làm sao tâm vô tu!

Mỗi ngày đọc giòng kinh
Trăm sông cũng về biển
Ta giọt nước trong giếng
Thấm cuộc đời đảo điên

Tâm bạn như trai đường
Nhẹ như cỏ như sương
Tâm ta như chì đổ
Chạy tịnh cũng vô phương!

Bạn chỉ đường lên núi
Ta làm chuyển ra khơi
Núi và biển gần gũi
Ta bạn cũng vậy thôi!

Giữa sắc tướng đồng nguyên
Lúc ta say bạn tỉnh
Trong muôn ngàn lăng kính
Say tỉnh cũng khó tìm

Cái bạn có ta không
Cái bạn không ta có
Có-Không còn phổ độ
Khó là chung tấm lòng

Mấy mươi năm chiêm nghiệm
Ít ra trong đồng hương
Còn chút mây phiến phiến
Để nhìn trời dễ thương

Trong lứa tuổi về nguồn
Cái ước ao háo hức
Bạn có thể có được
Còn ta mới dò đường

Đầu năm bạn khai đạo
Ta công quả bài thơ
May ra trong phù ảo
Chúc bạn gặp huyền cơ.

Nghiêu Minh

12 Tiểu Khúc Quanh Thư Phòng

Nghiêu Minh

ngư

dòng sông qua chiều cô thôn
đàn cá bơi quanh non bộ
ta ngồi buồng câu chờ ngộ
phao động: hồn ta xuyên sơn

tiêu

khu rừng nằm giữa thạch nham
tưởng tượng mây dùn gò núi
ta tiêu phu già nhịp búa
hát khúc nhàn hề tâm thanh

canh

cách đồng cò bay mỗi cánh
ta du giấc bên đường cày
bờ trâm thiu thiu vũng nắng
chợt hồn lộng dạ cò bay

mục

chân núi hình tròn lưỡng nghi
tỏa sang lên bờ trúc đen
mục tử nón rơm che mặt
mơ thấy đàn chim hoành phi

mai

cội mai trên thành đất cổ
cùng nắng đang rộ hoàng kim
xuân về đây năm cánh nở
hồn ta bầy nổi ba chìm

lan

đôi thiết hài màu rượu mạn
nhìn qua những cao ốc trồn
bây qua tung mình kêu rộn
nam phòng nắng tối cô đơn

cúc

đóa lớn trắng về mưa tạnh
giọt sương ai sưỡi khô nhanh
gối đầu hai người khổ hạnh
chào nhẹ cúc hương trên cành

trúc

những lông tay đen teo tóp
tuổi hơn ta hàng trăm năm
chúc mừng nhân gian ô trọc
vì trúc đêm qua hóa thân

cầm

đàn treo trên vách giấy bồi
chờ ai gieo cung tâm sự
hơn ba mươi năm viễn xứ
khúc tình tang nghe hết vui!

kỳ

mấy mươi năm xa đường về
thân còn trôi nổi thuyền ghe
mỗi lần xuân về lập trận
ta thấy chốt bất khứ hề!

thi

thiền ngã thị trung tục thiền
nên thơ ngộ là giả ngộ
như có chút hồn giống tổ
trong chén thánh nhân duyên!

tửu

à, đây thú dưỡng sinh
vui bạn dữ bạn hiền
rượu bao nhiêu chẳng đủ
bạn bè càng đông thêm!